

Hans Wigert, *Skulptur*,
olja på duk, 1970.

quist som lärare på Konsthögskolan. Det gemensamma är deras starka tilltro till måleriet och deras laddade förhållande till naturen. Men där Lundquist i sitt måleri isolerar enskildheter i naturen skildrar Wigert händelser i naturen i ett mer animistiskt eller panteistiskt perspektiv som nära anknyter till folklöre och folksagor. Där Lundquist är dramatisk har Wigert ett mildare och mer vemodigt patos. Det han skildrar är främst människans undran inför naturens och livets mysterium. Eller människan som ett av naturens

mysterier. Han förenar i sina målningar folkvisans drömskhet och vemod med en mustig sinnlighet och en stark inre glöd. En romantisk nostalgiker om man så vill, men utan den romantiska nostalgins schabloner. Snarare en hudnära realist med djup empati och mytisk fantasi. En modern nutidsmänniska för vilken naturens sinnliga verklighet fortfarande är mer gripande och fascinerande än mediernas artificiella. Ett barn av pop- och mediaåldern som resolut vänt den virtuella verkligheten ryggen och i stället söker sig till